

Bemærkninger til forslaget

Forslagsstillerne ser med stor alvor på indholdet af og konklusionerne i Folketingets Ombudsmands skrivelse af 1. marts 1989 om Justitsministeriets og Direktoratet for Udlændinges behandling af ansøgninger om familiesammenføring i forhold til flygtninge i Danmark.

Ombudsmanden udtaler i ovennævnte skrivelse bl.a.,

at ægtefæller og mindreårige børn til her i landet fastboende personer har et retskrav på at få meddelt opholdstilladelse, såfremt betingelserne herfor (f.eks. gyldigt pas og dokumentation af familierelationen) i øvrigt er opfyldt,

at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid af ansøgninger om familiesammenføring ifølge Direktoratet for Udlændinge er ca. 4 måneder efter direktoratets modtagelse af ansøgningen, mens en gennemgang af sagsbehandlingstiden for ansøgninger fra tamilske flygtninge har vist en meget væsentlig overskridelse af denne sagsbehandlingstid,

at en nødvendig prioritering af en myndigheds opgaver skal opfylde visse betingelser for at kunne betragtes som forsvarlig og lovlig,

at det er uforståeligt, at Justitsministeriet og Direktoratet for Udlændinge i betydeligt omfang har ment at kunne henvise til FN's Flygtningehøjkommissariats udtalelser om og vurderinger af udsigterne til repatriering af tamilske flygtninge i Europa som grundlag for beslutningen om at nedprioritere de tamilske familiesammenføringssager,

at sagerne næppe kan anses for særlig ressourcekrævende, og at der er anvendt flere ressourcer til henholdende ekspeditioner i anledning af nedprioriteringen, end der ville være medgået til at træffe afgørelse i sagerne,

at den nærmere udformning af nedprioriteringen ikke opfylder de grundlæggende krav, der må stilles

hertil, for at prioriteringen skal kunne betragtes som forsvarlig og lovlig, og

at undladelsen af at færdigbehandle ansøgninger om familiesammenføring vedrørende tamilske flygtninge inden for en rimelig tid er overordentlig kritisabel.

Ombudsmanden tilføjer, at det for myndighederne måtte stå klart som en nærliggende mulighed, at adskillige flygtninge ville vende hjem uanset risikoen herved.

Forslagsstillerne finder, at en så alvorlig kritik af sagsbehandlingen i et ministerium ikke blot kan tages til efterretning, men at det bør klarlægges, hvor ansvaret for den stedfundne sagsbehandling kan placeres, herunder hvorvidt de politisk ansvarlige har modtaget rådgivning, der argumenterede for eller mod lovligheden af den fulgte praksis. Det bør endvidere klarlægges, om de til Folketinget givne oplysninger opfylder lovgivningens krav med hensyn til indhold og fuldstændighed.

Det findes på denne baggrund ønskeligt at etablere et undersøgelsesorgan, der er uafhængigt i forhold til Folketing, regering og administrative myndigheder. Domstolen vil kunne foretage enhver undersøgelse, herunder afhøringer af relevante personer, som skønnes hensigtsmæssig med henblik på undersøgelsens gennemførelse.

Nedsættelsen af en kommissionsdomstol og dens gennemførelse af et undersøgelsesarbejde i forlængelse af ombudsmandens undersøgelse og konklusioner vil på tilfredsstillende måde kunne imødekomme disse ønsker. Det understreges, at en kommissionsdomstol ikke har nogen dømmende myndighed, men udelukkende har den opgave at skabe grundlaget for de afgørelser, der eventuelt skal træffes af andre, herunder en eventuel afsluttende stillingtagen fra Folketingets side.